

EMPRESSES

Industrias Titan s'implantarà al Sud de França quan passi la crisi

DECISIÓ. La companyia de pintures per a bricolatge assegura que disposa del muscle financer i marca suficient per superar els mals moments que viu el sector i manté l'aposta per la innovació en 8 milions d'euros aquest any

ANNA PINTER
EL PRAT DE LLOBREGAT

Industrias Titan no té les mires posades a curt termini, malgrat els estralls que està fent la crisi en el sector de pintures arreu de l'Estat espanyol. Aquesta centenària empresa catalana de pintures per al bricolatge té molts plans de futur. Un dels quals serà invertir al Sud de França i continuar fent passos cap a la internacionalització, cosa que va començar fa vuit anys amb la compra d'una empresa a Portugal.

Ara bé, Josep Farrés, conseller delegat d'Industrias Titan, adverteix que la implantació a França no la portaran a terme fins que no se superi la crisi. «El nostre objectiu és expandir el negoci a l'exterior amb una base molt sòlida i obrir la fàbrica amb una clara mentalitat local», puntualitza Farrés.

Així ho han fet recentment amb l'obertura d'una planta a Tànger (Marroc), per abastir el mercat del Nord d'Àfrica. Amb una inversió de 3 milions d'euros, les instal·lacions tenen capacitat per fabricar 10.000 tones de pintura plàstica i donen feina a una vintena de persones. «No és cap deslocalització encoberta, volem vendre al Marroc», insisteix el conseller delegat.

Ara bé, amb una baixada de la producció de gairebé el 20%, sorprèn el fet que l'empresa de pintures s'atreveixi a fer plans més enllà de resoldre els problemes de cada dia i sobreviure a una cruenta crisi que ha paralytitzat tot el que soni a construcció. Industrias Titan, però, s'ho pot permetre, perquè es tracta d'una companyia que, malgrat tot, té una bona salut.

Segons el conseller delegat, les claus que expliquen aquest bon estat de forma enmig d'un sector malalt

INDUSTRIAS TITAN

FACTURACIÓ

135 M€

TREBALLADORS

600

ANY DE CREACIÓ

1917

● Creada l'any 1917, Industrias Titan respon al model d'empresa industrial arrelada al territori i amb uns valors ben definits que molts països voldrien. Amb capital 100% català, propietat de la família Folch, ara com ara està encapçalada per la tercera generació familiar i dirigida per un equip de professionals.

Josep Farrés, conseller delegat d'Industrias Titan, davant del logotip de l'empresa que té al Prat de Llobregat. QUIM PUIG

són, d'una banda, que s'han finançat amb recursos propis i, de l'altra, perquè en els anys del boom immobiliari han estat fidels al seu model de negoci i han ignorat els omnipresents cants de sirena que llançava el sector de la construcció.

Ara com ara, la facturació d'Industrias Titan prové en un 80% del bricolatge, és a dir, només el 20% del volum de negoci se sustenta de les grans obres de construcció. Justament aquesta estructura ha permès que l'empresa catalana, que en els moments de forts creixements en la construcció es va mantenir en la fabricació i venda per a petits consumidors, ha tingut 5 punts menys de baixada de producció que la resta del sector. «Nosaltres no som especuladors, sinó que vivim de fabricar pintura», reivindicava Farrés.

Pel que fa a l'altre puntal -el finançament-, Farrés insisteix que fins ara han pogut evitar l'endeuta-

ment exterior a l'hora de desenvolupar la seva activitat, la qual cosa els dona la consistència suficient no només per tirar endavant en temps complicats sinó per fer costat als seus clients. «Som proveïdors de fa molts anys d'empreses que van molt escanyades en el crèdit, i nosaltres hem de tenir múscul

per poder ajudar-les ara que ens necessiten», diu Farrés. El tercer puntal que la dota de fortlesa i que està també fortament relacionat amb el model de negoci és la històrica aposta per la innovació. La companyia fa molts anys que desenvolupa la seva tecnologia pròpia per innovar en processos i productes. De

fet, té en plantilla un equip de divuit químics investigadors i un dels laboratoris més grans de l'Estat espanyol en aquest àmbit. «Aquest és el nostre factor diferencial, al qual dediquem fins a 8 milions d'euros l'any», hi afegeix el conseller delegat.

A més, Industrias Titan s'ha convertit en una de les

poques empreses que s'autofabriquen la resina, un dels principals components de la pintura.

Però, tot i aquesta consistència, l'empresa ha reduït la seva plantilla en gairebé un centenar de persones aquest any. Ara bé, aquesta reducció ha estat basada en l'acord mutu entre empresa i empleats: «La totalitat de les baixes han estat voluntàries; hem pactat amb el treballador la seva sortida i la major part han estat jubilacions anticipades. No hem hagut de fer un expedient de regulació d'ocupació», recorda Farrés.

La tisorada en la plantilla haurà de servir, segons Farrés, per afrontar la davallada del 20% en producció i continuar treballant en els plans per a l'estabilitat.

Industrias Titan, que té la seu al Prat de Llobregat des del 2000, té un total de sis plantes de producció entre Espanya, Portugal i Marroc i catorze delegacions comercials.

PINTURES

Fetes a casa

Industrias Titan és una de les poques empreses que queden del sector de les pintures amb capital 100% català.

Junt a Bruguer i Valentine, les tres ocupaven el podi d'empresa catalana, del qual van baixar les dues últimes en ser adquirides per multinacionals. Bruguer, que va néixer a

Badalona, l'any 1986 la va absorbir l'holandesa Azko Nobel. El mateix procés de traspàs de propietat a una empresa amb el centre de decisió lluny de Catalunya ha viscut Barnices Valentine, nascuda a Montcada i Reixac que va ser adquirida pel grup portuguès Corporação Industrial Do Norte (CIN) al 1996.